

CONVENȚIE

ÎNTRE

REPUBLICA MOLDOVA

ȘI

REPUBLICA ELENĂ

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE PROPRIETATE**

Republica Moldova și Republica Elenă,
dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea
evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate,
au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I SCOPUL CONVENȚIEI

Articolul 1 PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui sau ale
ambelor State Contractante.

Articolul 2 IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe proprietate,
percepute în numele unui Stat Contractant sau subdiviziunilor politice sau
autorităților locale ale sale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe proprietate toate impozitele,
percepute pe venitul total, pe proprietatea totală sau pe elementele de venit sau de
proprietate, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare
sau imobiliare, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular, sînt:

a) în Moldova:

- (i) impozitul pe venit;
- (ii) impozitul pe proprietate;
(în continuare “impozit moldovenesc”);

b) în Republica Elenă:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice și juridice;
- (ii) impozitul pe proprietatea persoanelor fizice și juridice;
(în continuare “impozit elen”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt percepute după data semnării Convenției, în plus, sau în
locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor
notifica reciproc asupra oricăror modificări importante operate în legislațiile lor
fiscale respective.

CAPITOLUL II DEFINIȚII

Articolul 3 DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Republica Moldova sau Republica Elenă, după cum cere contextul;

b) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul acesteia, cuprins între frontierele sale, alcătuit din sol, subsol, ape și spațiu aerian de deasupra solului și apelor, asupra căruia Republica Moldova își exercită suveranitatea și jurisdicția sa deplină și exclusivă, în conformitate cu legislația sa internă și cu dreptul internațional;

c) termenul “Republica Elenă” include teritoriul Republicii Elene și partea mării, fundul mării și subsolul său sub Marea Mediterană, asupra căreia Republica Elenă are drepturile suverane în scopul explorării, extracției și exploatării resurselor naturale ale unor asemenea teritorii, în conformitate cu dreptul internațional;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie, o persoană juridică și orice altă asociere de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice asociere corporativă sau orice entitate care este tratată, în scopuri fiscale, ca o asociere corporativă;

f) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

g) termenul “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, societate sau asociație, care au primit un asemenea statut al lor, potrivit legislației în vigoare a unui Stat Contractant;

h) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o aeronavă, exploatată de o întreprindere care are locul conducerii sale efective într-un Stat Contractant, sau cu o navă maritimă care are locul înregistrării sale într-un Stat Contractant sau a fost documentată de un Stat Contractant, cu excepția cazului, când

nava maritimă sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

- (i) în Moldova, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în Republica Elenă, Ministrul Economiei și Finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea Convenției la orice perioadă de timp de un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care acesta îl are la acea perioadă de timp în cadrul legislației acestui Stat cu referire la impozitele la care se aplică Convenția, orice înțeles, potrivit legislației fiscale corespunzătoare a acestui Stat, va prevala asupra înțelesului atribuit termenului conform altor legi ale acestui Stat.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii fiscale acolo conform domiciliului, reședinței, locului de conducere ale sale sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat și orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia. Acest termen, totuși, nu va include orice persoană care este supusă impunerii fiscale în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din sursele aflate în acest Stat sau proprietatea situată acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici un Stat, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care ea locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului Contractant în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5

REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- a) un loc de conducere;
- b) o filială;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale, și
- g) exploatarea unei ferme, unei plantații, unei livezi sau unei vii.

3. Un șantier de construcție, sau un proiect de construcție, asamblare sau montaj sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea constituie o reprezentanță permanentă, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de nouă luni.

4. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

- a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul exercitării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;
- f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, pentru orice combinație de activități, specificate în subparagrafele de la a) la e), cu condiția, ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică paragraful 6 - acționează din numele unei întreprinderi și are, și, de regulă, utilizează într-un Stat Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, atunci această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitoare la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de cele specificate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul, că o companie rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie rezidentă a celui alt Stat Contractant sau, care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face orice companie o reprezentanță permanentă a celeilalte.

CAPITOLUL III IMPUNEREA VENITULUI

Articolul 6 VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul “proprietăți imobiliare” va avea înțelesul pe care îl are, potrivit legislației Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietăților imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizate în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe, ca compensații pentru exploatarea sau concesionarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele maritime, fluviale și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica veniturii, realizat din utilizarea directă, darea în arendă sau utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și venitului din proprietățile imobiliare, utilizate pentru prestarea serviciilor personale independente.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile (veniturile) unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită acelei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă ea este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile, efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel suportate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte. Totuși, asemenea deducere nu va fi admisă în privința sumelor, dacă există, plătite (altele decât cele achitate pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricărui alte oficii ale întreprinderii, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții, know-how sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane sau alte plăți pentru serviciile specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția cazului unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut reprezentanței permanente. În același mod, nu se va ține seama, la determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente, de sumele plătite (altele decât pentru acoperirea cheltuielilor curente) de către reprezentanța permanentă către oficiul central al întreprinderii sau oricărui alte oficii ale întreprinderii, sub formă de royalty, onorarii sau alte plăți similare în schimbul utilizării brevetelor de invenții, know-how sau altor drepturi, sau sub formă de comisioane sau alte plăți pentru serviciile specifice prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția cazului unei instituții bancare, sub formă de dobânzi pentru sumele de bani date cu împrumut oficiului central al întreprinderii sau oricărui alte oficii ale întreprinderii.

4. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente, din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile (veniturile) realizate din exploatarea navelor maritime în trafic internațional vor fi impuse numai în Statul Contractant, în care sînt înregistrate sau de care sînt documentate navele maritime.

2. Profiturile realizate din exploatarea aeronavelor în trafic internațional vor fi impuse numai în Statul Contractant, în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, o afacere în comun sau o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

ÎNTRINDERI ASOCIATE

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat - și impune, în consecință - profiturile, asupra cărora o întreprindere a celuilalt

Stat Contractant a fost supusă impunerii fiscale în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi venit întreprinderii primului Stat menționat, dacă condițiile stabilite între două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la o modificare corespunzătoare a sumei impozitului perceput acolo pe acele profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții și, în caz de necesitate, autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă primitorul este proprietarul beneficiar al dividendelor, impozitul astfel perceput nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie (altă decît o societate), care deține, în mod direct, cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

b) 15 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Acest paragraf nu va afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni, acțiunile “jouissance” sau drepturile “jouissance”, acțiunile industriei miniere, acțiunile de fondator sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, potrivit legislației Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și holdingul, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legat de această

reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când holdingul, în legătură cu care se plătesc dividendele, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale companiei, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11 **DOBÂNZI**

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă primitorul este proprietarul beneficiar al dobânzilor, impozitul astfel perceput nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “dobânzi”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din creanțe de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de dreptul de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hârtii de valoare de stat și veniturile din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile, aferente acestor hârtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni, precum și orice venituri care sînt tratate ca dobânzi, potrivit legislației fiscale a Statului Contractant din care provin asemenea venituri. Penalitățile calculate pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate ca dobânzi în sensul acestui articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și titlurile de creanță, în legătură cu care se plătesc dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Dobânzile vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant, când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că

este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar, în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 **ROYALTY**

1. Royalty, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă primitorul este proprietarul beneficiar al royalty, impozitul astfel perceput nu va depăși 8 la sută din suma brută a royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “royalty”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă plățile de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme de cinema și pelicule sau benzi pentru televiziune sau radiodifuziune, orice brevet de invenții, emblemă comercială, design sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau pentru utilizarea sau concesiunea utilajului industrial, comercial sau științific, sau pentru produse soft, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut obligația de a plăti royalty, și aceste royalty se suportă de asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste royalty vor fi considerate că provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unor relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care ea este plătită, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar în lipsa unor astfel de relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În asemenea situație partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13

CÂȘTIGURI DE CAPITAL

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, specificate în articolul 6 și situate în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietăților mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau a proprietăților mobiliare, ce țin de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant, în scopul prestării serviciilor personale independente, inclusiv câștigurile din înstrăinarea acestei reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor, exploatate în trafic internațional, sau a proprietăților mobiliare, ce țin de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave vor fi impuse numai în Statul Contractant, în care sînt impuse profiturile acestor nave maritime sau aeronave, potrivit prevederilor articolului 8.

4. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altor decât cele specificate în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impuse numai în Statul Contractant, a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14

SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din prestarea serviciilor profesionale sau altor activități cu caracter independent, va fi impus numai

în acest Stat, cu excepția cazului, când el are în mod regulat o bază fixă la dispoziția sa în celălalt Stat Contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă el dispune de o astfel de bază fixă, venitul poate fi impus în celălalt Stat, dar numai acea parte a lui care este atribuită acestei baze fixe.

2. Termenul “servicii profesionale” include, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente de medici, avocați, ingineri, arhitecți, dentiști, contabili, auditori și consultanți.

Articolul 15

SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18 și 19, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile astfel primite de acolo pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce se începe sau se termină în anul fiscal dat, și

b) remunerațiile sînt plătite de un patron sau în numele unui patron, care nu este rezident al celuiilalt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau de o bază fixă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile, primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau aeronave, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui Stat Contractant, pot fi impuse în Statul Contractant, în care vor fi impuse profiturile din exploatarea navei maritime sau aeronavei, potrivit prevederilor articolului 8.

Articolul 16

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitatea sa de membru al comitetului de conducere al unei companii, care este rezidentă a celuiilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 14 și 15, venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant ca un artist de estradă, cum sînt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune, sau un interpret muzical, sau ca un sportiv, din activitățile lui personale, exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în această calitate a sa, nu revine însuși artistului de estradă sau sportivului, ci altei persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7, 14 și 15, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 18

PENSII

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercitată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 19

SERVICIUL PUBLIC

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau autorității, vor fi impuse numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea salarii, simbrii și alte remunerații similare vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelu Stat, care:

- (i) are cetățenia acelu Stat; sau
- (ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie, plătită de sau din fondurile create de un Stat Contractant sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau autorității, va fi impusă numai în acest Stat.

b) Totuși, asemenea pensie va fi impusă numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelu Stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16 și 18 se vor aplica salariilor, simbriilor și altor remunerații similare, și pensiilor, pentru serviciile prestate, în legătură cu activitatea de afaceri, exercitată de un Stat Contractant sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20 STUDENȚI

Plățile, primite de un student sau un stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea sau pregătirea sa, nu vor fi impuse în acel Stat, cu condiția, ca asemenea plăți să provină din sursele aflate în afara acelu Stat.

Articolul 21 ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altor decât veniturile din proprietăți imobiliare, cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul acestor venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care sînt plătite veniturile, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

CAPITOLUL IV IMPUNEREA PROPRIETĂȚII

Articolul 22 PROPRIETATEA

1. Proprietatea, reprezentată de proprietăți imobiliare, cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, deținute de un rezident al unui Stat Contractant și situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. Proprietatea, reprezentată de proprietăți mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, sau de proprietăți mobiliare, ce țin de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant, în scopul prestării serviciilor personale independente, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

3. Proprietatea, reprezentată de nave maritime sau aeronave, exploatate în trafic internațional, și de proprietăți mobiliare, ce țin de exploatarea unor asemenea nave maritime sau aeronave, va fi impusă numai în Statul Contractant, în care sînt impuse

profiturile navei maritime sau aeronavei susmenționate, potrivit prevederilor articolului 8.

4. Toate celelalte elemente de proprietate ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

CAPITOLUL V METODELE PENTRU ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

Articolul 23 ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

Când un rezident al unui Stat Contractant realizează venit sau deține proprietate, care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impusă în celălalt Stat Contractant, primul Stat menționat va permite:

a) deducerea din impozitul pe venit al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe venit, plătit în acel celălalt Stat;

b) deducerea din impozitul pe proprietate al acestui rezident a sumei egale cu impozitul pe proprietate, plătit în acel celălalt Stat.

Asemenea deducere în nici un caz, totuși, nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe proprietate, calculat până la acordarea deducerii, ce se atribuie, după caz, venitului sau proprietății, care poate fi impusă în acel celălalt Stat.

CAPITOLUL VI PREVEDERI SPECIALE

Articolul 24 NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluși celălalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței. Indiferent de prevederile articolului 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor care nu sînt rezidente ale unui sau ale ambelor State Contractante.

2. Persoanele fără cetățenie, care sînt rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici un Stat Contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale Statului respectiv, aflate în aceleași circumstanțe, în special, în privința reședinței.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazului, când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 6 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării proprietății impozabile a acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

5. Întreprinderile unui Stat Contractant al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

Articolul 25

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unui sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este în conformitate cu prezenta Convenție, ea poate, indiferent de căile de atac, prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant, a cărui rezidentă ea este sau, dacă cazul său cade sub incidența paragrafului 1 al articolului 24, a aceluși Stat Contractant, a cărui persoană națională ea este. Cazul trebuie prezentat în decurs de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de orice perioadă de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, inclusiv prin intermediul unei comisii mixte, formate din ele însele sau reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 26

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, necesare realizării prevederilor prezentei Convenției sau ale legislației interne a Statelor Contractante referitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura, în care impunerea nu contravine Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită, potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative), abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate de Convenție. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

- a) de a realiza măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative ale acestui sau ale celuilalt Stat Contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau proces comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public).

Articolul 27

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale.

CAPITOLUL VII PREVEDERI FINALE

Articolul 28 INTRAREA ÎN VIGOARE

Prezenta Convenție va intra în vigoare la data ultimei din notificări, prin canale diplomatice, despre îndeplinirea procedurilor necesare potrivit legislației fiecărui Stat Contractant pentru intrarea în vigoare a prezentei Convenții și prevederile sale se vor aplica:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și impozitele pe proprietate, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 29 DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțare de către unul dintre Statele Contractante. Fiecare Stat Contractant poate denunța prezenta Convenție, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, ce urmează după perioada de cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare.

În asemenea situație Convenția își va înceta efectul:

a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la veniturile, realizate la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare;

b) cu referință la celelalte impozite pe venit și impozitele pe proprietate, la impozitele, percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie a anului calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmit la Chișinău la 29 martie 2004, în două exemplare originale, în limbile moldovenească, greacă și engleză, fiecare text fiind egal autentic, în caz de dubii textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Moldova

Pentru Republica Elenă